

Յ. - Ընդրիք: — Ա. Այսպէս կը կոչուէր երեկոյեան հացը, որով կը վարին Ս. Գրոց թարգմանիչը (Տոր. Ը, 1. Առկ. ԻԳ, 1. Դան. Ա, 16). մերթ ասով փոխանակելով նոյն իսկ բնագրին «գիներբուքը» (Ծննդ. ԺԹ, 3) կամ «ոգեհացը» (Բ թագ. Գ, 35), երբ ասոնք երեկոյին կատարուած են: Նոյնպէս կը կոչէ Ոսկերերանի թարգմանը (Մտթ. Բ, 67), մանաւանդ սա զանազանութեան մէջ. «ձաշք գձաշս մղիցեն, եւ ընրիք զընրեօք անցանիցեն» (անդ, 66): Վերջապէս մեր պատմչաց քով ալ բոլոր յետմիջօրեայ կերակուրք «ընթրիք» են (Փաւս. 168, 204, '7, '16, '32, '36. Խոր. 141. Փրպ. 27, 267 եւն), Տաթեւացւոյն ըսածին պէս՝ թէ «Անտի (Զ ժամէն) յառաջ ընրիս» կոչի (Հրց. 656):

Բ. Վերջին բացատրութեանդ մէջ յայտնի ժամ մը չկայ, թէ եւ այլուր ասոր ակնարկութիւնք պակաս չեն. զոր օրինակ՝ Փաւստոս կը յիշէ Շապհոյ կոչունքն՝ «իբրեւ երկոյ եղեւ, ժամ ընրեաց թագաւորին» (168). եւ աւելի կ'որոշէ Պապայ մէկ ընթրիքն՝ «յիկն ժամ աւուրն» (204): Իբրաւ է՝ թէ չէ կարելի խստօրէն համարել զայս իբր միակ ժամ. բայց նկատելով՝ որ վանականք ալ սոյն ժամուն կ'ընթրէին, ինչպէս պիտի տեսնենք յետոյ, կա-